

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti utca 35–45.
1135 Budapest, Postafiók 773
Alkotmányjogi panasz
Ügyszám: IV/3363-1/2015.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám:	IV / 3363 - 2	2015
Érkezett:	2016 FEBR 09.	
Peldány:		Kezeli/oda:
Melléklet:		db

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Dr. Rózsa Mária indítványozó alkotmányjogi panasz iránti ügyemben, jogi képviselőm útján, az alábbi

hiánypótlást

terjesztem elő.

1. Az Alkotmánybíróság a 2016. január 4-én kelt felhívásában arról tájékoztatott, hogy nem egyértelműen jelöltem meg a vizsgálandó jogszabályi rendelkezést, mivel beadványomban a 2011. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Bjt.) támadott rendelkezései alaptörvényellenességét állítottam. Az Alkotmánybíróság kérte e tekintetben beadványom pontosítását.

A vizsgálandó jogszabályi rendelkezések: Bjt. 119–130. §§.

***

2. Az Alkotmánybíróság arról is tájékoztatott, nem fejtettem ki kellően, hogy a támadott jogszabályi rendelkezések miért és mennyiben sértik az Alaptörvényben biztosított, és az indítványban hivatkozott jogaimat. Ezzel kapcsolatban felhívta a figyelmemet arra, hogy a jogbiztonság önmagában nem alapjog, így annak sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben lehet alapítani, és azt kérte, jelöljem meg, a támadott jogszabályi rendelkezések az Alaptörvényben biztosított mely jogaimat sértik.

Az Alaptörvényben biztosított, megsértett jogaim:

- a tisztességes tárgyaláshoz (eljáráshoz) való jog (Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bek.);**
- a védelemhez (jogi képviselethez) való jog (Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bek.);**
- a jogorvoslathoz való jog (Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bek.).**

***

3. Az Alkotmánybíróság úgy tájékoztatott, indítványomban nagyobb részt az ügy előzményeit

ismertettem, illetve a bírósági eljárás jogszerűtlenségét sérelmeztem, de nem fejtettem ki kellően, hogy a támadott bírói döntések miért és mennyiben sértik az Alaptörvényben biztosított, és az indítványban hivatkozott jogaimat. Felhívta a figyelmet arra, hogy a beadvány indokolásának célszerű kiterjednie az Alaptörvénynek az alkotmányjogi panaszban hivatkozott valamennyi rendelkezésére, illetve arra, hogy azokat miért és mennyiben sértik a támadott bírói döntések.

Habár e körben a tájékoztatás konkrét felhívást nem tartalmaz, a könnyebb érthetőség kedvéért összefoglalom, miért és mennyiben sértik a támadott bírói döntések a II. pontban foglalt, az Alaptörvényben biztosított, megsértett jogaimat.

I n d o k o l á s

I.

A Bjt. megjelölt, az Alkotmánybíróság által vizsgálándó szakaszai (119-130. §§) szabályozzák a fegyelmi eljárás egészét, ezen belül a vizsgálóbiztos által foganatosított "előzetes vizsgálatot", az első- és másodfokú fegyelmi eljárást, az "új eljárás kezdeményezése" nevű speciális jogorvoslati lehetőséget, valamint tartalmaznak egy, a Bjt. 130. §-ában meghatározott beosztású bírákra irányadó sajátos rendelkezést. Minthogy álláspontom szerint e sommás szabályozás **egésze** alaptörvény-ellenes (lásd az indokolás II. pontját), a vizsgálat tárgya a Bjt. megjelölt szakaszainak **mindegyike, annak valamennyi rendelkezése**.

Az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdés második mondata szerint a **bírakat tisztségükből csak sarkalatos törvényben** meghatározott okból és **eljárás keretében lehet elmozdítani**.

Amint arra indítványomban rámutattam, a bírakkal szembeni fegyelmi eljárást szabályozó rendelkezések utaló szabályt nem tartalmaznak, tehát az eljárási rendet kizárólag a Bjt. támadott szakaszai határozzák meg. A jogalkotó a Bjt. 104/A. §-ában felhatalmazást adott arra, hogy a szolgálati bíróság megállapítsa saját ügyrendjét, amelyet az Országos Bírói Tanács hagyott jóvá. Az ügyrend azonban a törvény felhatalmazása alapján kizárólag a szolgálati bíróság eljáró tanácsainak összetételét és az ügyelosztás szabályait tartalmazhatja, arra nem adott felhatalmazást a jogalkotó, hogy a szolgálati bíróság a Bjt.-ben nem szabályozott eljárási részletszabályokat ügyrendjében maga alkossa meg, azaz a törvény hiányosságait önmaga töltse ki.

Ebből egyrészt az következik, hogy az ügyrend eljárási szabályokat tartalmazó rendelkezései nem a törvény felhatalmazásából erednek, másrészt jogellenesen túllépnek a törvényhozó által előírt szabályozási körön, harmadsorban az ügyrend nem jogszabály, ebből eredően a fegyelmi eljárás alanyai számára sem jogokat nem adhat, sem kötelezettségeket nem írhat elő. Sajnos az ügyrend mégis ezt teszi, nem menthető (alaptörvény-ellenes) kényszerűségből, melynek az az oka, hogy a jogalkotó a fegyelmi eljárás rendjét az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdés második mondatában írtakkal szemben sarkalatos törvényben nem, hanem utaló szabály nélkül - ebből következően a gyakorlatban (önállóan) alkalmazhatatlanul - az Alaptörvénybe ütköző módon szabályozta. Ergo garanciális részletszabályok hiányában a Bjt. támadott rendelkezései sértik az eljárás alá vont bírák tisztességes tárgyaláshoz, védelemhez (jogi képviselőhöz), és a jogorvoslatához fűződő alapjogait.

A támadott rendelkezések rövid áttekintése önmagában mutatja a gyakorlati alkalmazhatatlanságot. Az indokolás jelen pontjában csak ismertetem a sommás szabályozást, míg következő pontjában részletesen előadom, a támadott rendelkezések miért sértik az indítványban meghatározott alkotmányos jogaimat.

A fegyelmi eljárás első, rendkívül fontos szakasza a **vizsgálóbiztos eljárása**. A szolgálati bíróság tanácsa ugyanis a vizsgálóbiztos jelentésének tartalma alapján dönt a fegyelmi eljárás megindításáról, vagy annak megtagadásáról. A Bjt. a vizsgálóbiztos eljárását egyetlen szakaszban (**120. §**) rendezi, összesen két bekezdésben. E két bekezdés kizárólag a vizsgálóbiztos feladatait és jogait részletezi, oly módon, hogy a vizsgálóbiztos köteles "a tényállás megállapításához szükséges valamennyi körülményt tisztázni", köteles az eljárás alá vont bírót meghallgatni, köteles harminc napon belül írásbeli jelentést készíteni, míg jogosult tanúkat kihallgatni, szakértőt igénybe venni, egyéb bizonyítást végezni, betekinteni a bíróság irataiba, valamint tájékoztatást kérni a bíróságtól és a bíróság dolgozóitól.

Az első fokú eljárás rendjét a jogalkotó összesen négy szakaszban szabályozta (**121–124. §§**). E rendelkezések vegyesen tartalmazzak eljárási és anyagi természetű szabályokat, lévén pl. a 124. § (1) bekezdése a bíróval szemben kiszabható fegyelmi büntetéseket állapítja meg. Az eljárás rendje a törvény szerint:

- a szolgálati bíróság tanácsa dönt az eljárás megindításáról, tárgyalást tart, arra meghatározott személyeket idéz, a tárgyaláson felvehető bizonyítás, majd indokolással ellátott határozatot hoz;
- az eljárás alá vont bíró képviselőt bízhat meg, a tárgyaláson kérdésfeltevési joga van, és a határozat meghozatala előtt felszólalhat;
- a fegyelmi eljárás kezdeményezője ugyancsak kérdéseket tehet fel a tárgyaláson, és szintén felszólalhat a határozat meghozatala előtt.

Hangsúlyozom, a támadott rendelkezések az első fokú fegyelmi eljárás részleteiről **semmilyen egyéb szabályt** nem foglalnak magukban.

A másodfokú fegyelmi eljárást a jogalkotó ugyancsak négy szakaszban szabályozza (**Bjt. 125–128. §§**). Az eljárás menetéről a törvény mindössze az alábbiakat mondja: a fegyelmi határozatot az előírt módon kézbesíteni kell, az ellen a jogosultak határidőn belül fellebbezhetnek, a másodfokú szolgálati bíróság pedig az első fokú eljárás szabályainak megfelelően jár el.

A **Bjt. 129. §** egy speciális jogorvoslatot nevesít (mely a perújításra hasonlít), végül **130. §** azt határozza meg, ki kezdeményezheti a fegyelmi eljárás megindítását bizonyos beosztású bírákkal szemben.

A fentiekből következtetésként levonható, hogy

ad a) a bíró elmozdítását is eredményezhető fegyelmei eljárást kellően differenciált és garanciákat nyújtó szabályok sarkalatos törvényben nem kerültek szabályozásra, ennél fogva

ad b) a szolgálati bíróságok eljárása sem alapult ilyen szabályokon, ezáltal mind a támadott bírói döntések, mind pedig az alapul fekvő Bjt. 119-130. §-ai az Alaptörvény 26. cikk (1) bek. második mondatában írtakkal ellentétesek, mely körülmény

általánosságban véve a bírói függetlenség alkotmányos követelményét, különös tekintetben pedig az indítványozónak mint bírónak az Alaptörvényben garantált elmozdíthatatlanságához való jogát sértik.

II.

A támadott rendelkezések az alábbi okokból és mértékben sértik az indítványban, és jelen hiánypótló beadványomban meghatározott jogaimat:

– A Bjt. vizsgálóbiztosi eljárást szabályozó 120. § az eljárás alá vont bíró számára semmilyen jogot nem biztosít az előzetes vizsgálat során. Minthogy a törvény a vizsgálóbiztos kötelező feladatává teszi az eljárás alá vont bíró meghallgatását, ebből úgy tűnik, az eljárás alá vont bíró a nyilatkozattételt (vagy a vallomástételt) nem tagadhatja meg, továbbá nem vehet részt a tanút kihallgatásán, a tanúkhöz nem intézhet kérdéseket, vallomásukra nem tehet észrevételt. Nem tehet fel kérdést az igénybe vett szakértőhöz, nem indítványozhatja másik szakértő kirendelését, nem észrevételezheti a szakvéleményt. Nem kérhet egyéb bizonyítást sem, emellett az eljárás e szakaszában nem bízhat meg képviselőt, és nem ismerheti meg az iratokat.

Mindez súlyosan sérti a tisztességes tárgyaláshoz (eljáráshoz) való jogot, valamint a védelemhez (jogi képviselethez) való jogot. Különösen súlyos a sérelem azért, mert a törvény a vizsgálóbiztos feladatává teszi a tényállás megállapításához szükséges valamennyi körülmény tisztázását, vagyis az adatok olyan mértékű összegyűjtését, melynek eredményeként a tárgyalási szakaszban főszabály szerint már nem szükséges további bizonyítást lefolytatni, hiszen a tényállás az előzetes vizsgálat adatai alapján megállapítható. A jogszabály szövege, az eljárás alá vont bíró garanciális jogait biztosító rendelkezések hiánya megfosztja az eljárás alá vont bírót attól, hogy bármilyen módon és mértékben részese legyen az eljárás e szakaszának, a törvény kevesebb jogot biztosít számára, mint a Be. a nyomozati szakban részt vevő gyanúsított részére.

– Az első fokú eljárás szabályaiból (121–124. §§) szintén hiányoznak az eljárás tisztességességét, és a védelemhez (jogi képviselethez) való jogot garantáló részletszabályok. Nem tudni, milyen módon dönt a szolgálati bíróság tanácsa a fegyelmi eljárás megindításáról vagy megtagadásáról, van-e helye e döntés ellen fellebbezésnek (vagy bármilyen egyéb jogorvoslatnak), és az sem ismerhető meg a jogszabályból, hogy a szolgálati bíróság tanácsának e döntése előtt az eljárás alá vont bíró kifejtheti-e álláspontját, amennyiben igen, megtekintheti-e az ahhoz szükséges iratokat.

Hiányzik a törvény rendelkezéseiből a tárgyalási időköz rendezése, ebből eredően nem biztosított a tárgyalásra való megfelelő felkészülési idő. Nem ismert, hogy az eljárás alá vont bíró kérheti-e a tárgyalás elhalasztását, továbbá van-e bármilyen egyéb joga azon kívül, hogy kérdéseket tehet fel, illetőleg felszólalhat a határozat meghozatala előtt: indítványozhatja-e a bizonyítás kiegészítését; indítványozhatja-e azt, hogy a bíróság kérdéseket tegyen fel az eljárás kezdeményezőjének; tehet-e észrevételt a tanúvallomásokra, kérheti-e a tanúk szembesítését; kérhet-e szakértői bizonyítást, amennyiben igen, mi annak menete, miként alakul a szakértői díj előlegezése (mert a törvény csak annak viseléséről szól), kérheti-e másik szakértő kirendelését, a szakértői vélemények ütköztetését; kérheti-e a tárgyalás felfüggesztését, félbeszakadhat-e az eljárás, előállhat-e bármilyen egyéb, az érdemi tárgyalást

gátló akadály stb...

Az eljárás alá vont bíró jogait, illetve az eljárás menetét szabályozó rendelkezések hiányában a támadott szabályok sértik a tisztességes tárgyaláshoz (eljáráshoz) való jogot, valamint a védekezéshez (jogi képviselőhöz) való jogot. E körben részletesen rámutattam indítványomban arra, hogy kiszámíthatóság/átláthatóság nélkül az eljárás szereplői nem érthetik azt, mi miért történik a fegyelmi ügy adott szakaszában, milyen eljárási eszközöket miként fog alkalmazni a bíróság. Nem tudnak felkészülni sem a tárgyalásra, sem az alkalmazott eszközök következményeire, a kiszámíthatatlanság szükségképpen az eljárás tisztességtelenségéhez vezet. Az eljárás alá vont bíró ekképpen az ellene folyamatba tett fegyelmi eljárásnak nem résztvevője, hanem pusztán tárgya lesz. Még azt sem tudni, hogy a szolgálati bíróságnak a fegyelmi ügyet polgári vagy büntető eljárási szemlélettel kell-e tárgyalnia: meg kell-e állapítania a jogvita kereteit, kell-e tájékoztatnia az eljárás résztvevőit a bizonyítandó tényállításaikról és a bizonyítási teherről, vagy az eljárásban teljes mértékben a hivatalbóltság uralkodik anélkül, hogy a szolgálati bíróság kötve lenne a tényállításokhoz. A részletszabályokon túl így hiányzik azoknak az eljárási elveknek a törvénybe foglalása is, melyek éppen az eljárás tisztességességét lennének hivatottak szolgálni.

Szeretnék rámutatni arra, miszerint az eljárási jogokat és kötelezettségeket megállapító részletszabályok, és az eljárási elvek hiánya miatt kizárólag a szolgálati bíróság adott tanácsának diszkrecionális belátására van bízva, hogy polgári vagy büntető eljárási szemlélettel közelít-e az ügghöz, és milyen jogokat kíván "engedélyezni" az eljárás alá vont bíró részére a tárgyalási szakban. Ez alkotmányossági szempontból megengedhetetlen bizonytalanságokat okoz a szolgálati bíróságok működésében: eltérő a gyakorlat pl. abban a kérdésben, hogy az eljárás alá vont bíró hol foglaljon helyet a tárgyalóteremben (középen, mint egy vádlott, vagy oldalt, mint egy polgári eljárási résztvevő), vagy például milyen szerepe van az eljárás kezdeményezőjének – előfordul, hogy a szolgálati bíróság eljáró tanácsa tanúként hallgatja ki, majd távozásra szólítja fel, ehhez képest egy másik fegyelmi ügyben végig jelen lehet, mint egy „peres” fél. Ez nyilvánvalóan nem elégíti ki a legalapvetőbb alkotmányossági elvárásokat sem.

Az Alkotmánybíróság feladata ezért, hogy a támadott rendelkezések megsemmisítésével kikényszerítse olyan eljárási rend megalkotását, amely megfelel az Alaptörvény 26. cikk (1) bek. második mondatában írt garanciális követelményeknek, s biztosítja az eljárás alá vont bírónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1), (3) és (7) bekezdéseiben garantált tisztességes eljáráshoz, védekezéshez és hatékony jogorvoslathoz fűződő jogának érvényesülését. Nem fogadható el, hogy a szolgálati bíróságok maguk próbálják a még csak nem is törvényben, hanem az ügyrenddel megalkotott „eljárásrendben” tátongó joghézagokat kitölteni. Ez a szabályozás és a kialakult gyakorlat ugyanis ilyen formán nem véd az önkényes bírói döntésekkel szemben (ld. panasz indítvány II/6. pont). Ez pedig – tekintve, hogy a döntés a bírói kar tagjait érinti – nyilvánvalóan sérti a bírói függetlenséget.

– A másodfokú eljárás szabályaiból (Bjt. 125–128. §§) hiányzik a csatlakozó fellebbezés jogintézménye, sőt a fellebbezési ellenkérelem lehetősége is, még az észrevételezés jogának megfogalmazása sem szerepel a jogszabályban. A jogalkotó nem rendezte, van-e joga az eljárás alá vont bírónak a másodfokú tárgyalás elhalasztása iránti kérelem előterjesztésére, amennyiben igen, arról miként kell döntenie. Hiányzik a tárgyalási időköz szabályozása is,

ezáltal nem biztosított a megfelelő felkészülési idő, amennyiben esetleg a másodfokú bíróság lehetőséget ad arra, hogy az eljárás alá vont bíró a tárgyalást megelőzően kifejtse álláspontját.

A másodfokú tárgyalás menetéről a Bjt. semmit nem tartalmaz, az elsőfokú eljárásra utaló szabály pedig értelmetlen, lévén az elsőfokú eljárás szabályozása maga is rendkívül hiányos. Nem tudni, az eljárás alá vont bírónak milyen jogai vannak a másodfokú tárgyaláson, milyen kötelezettségek terhelik, tehet-e egyáltalán bármilyen indítványt. Szabályozatlan, hogy a másodfokú bíróság kötve van-e az elsőfokú bíróság által megállapított tényálláshoz, jogi minősítéshez, vagy az alkalmazott szankcióhoz, súlyosíthat-e arra irányuló fellebbezés hiányában, továbbá milyen mértékű indokolási kötelezettség terheli egyáltalán.

A szabályozás semmitmondó volta a másodfokú szak esetében is a tisztességes eljáráshoz, a védelemhez, valamint a jogorvoslathoz fűződő alapjogok sérelméhez vezet. Indítványomban erről részletesen számot adtam, a sérelem azért különösen súlyos, mert a perújítási természetű új eljárás kezdeményezésén kívül (129. §) a törvény az eljárás alá vont bíró részére semmilyen további jogorvoslati lehetőséget nem biztosít. Az eljárás alá vont bíró nem kérheti a jogerős döntés rendes bíróság általi felülvizsgálatát és a Kúriához sem fordulhat. Amennyiben tehát a jogorvoslati jog szabályozása visszas helyzeteket eredményezhet – hiányzik a csatlakozó fellebbezés, a fellebbezési ellenkérelem, az észrevételezési és indítványozási, valamint a halasztási jog gyakorolhatósága, a tárgyalásra való megfelelő felkészülés idejének törvénybe foglalása –, abban az esetben a másodfokú eljárás nem más, mint a másodfokú bíróság bölcs vagy kevésbé bölcs belátására bízott, előre megismerhetetlen, átláthatatlan és kiszámíthatatlan procedúra.

Tarthatatlan és súlyos alkotmányos aggályokat vet fel az a körülmény, hogy míg egy szabálysértési vagy büntetőeljárásban az eljárás alá vont, illetve terhelt jogai és kötelességei részletekbe menően szabályozottak, s ekképpen kellő garanciával körülbástyáztak, addig éppen az elmozdításával is szükségszerűen szembenező eljárás alá vont bírót nem védik hasonló garanciák a fegyelmi felelősségét vizsgáló eljárásban.

A Bjt. 119-130. §-ai, melyek a fegyelmi eljárást „érintik” – mivel szabályrendszernek kellő részletesség és kimunkáltság, illetve a teljességre törekvés hiányában aligha tekinthetők – nem elégítik ki a bírósági eljárási rendekkel szemben támasztott legalapvetőbb alkotmányos elvárásokat sem. Így e rendelkezések összességükben és - tekintettel elégtelen mivoltukra - önmagukban sértik az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1), (3) és (7) bekezdéseiben garantált tisztességes eljáráshoz, védekezéshez és hatékony jogorvoslathoz fűződő jogát. Az erre vonatkozó részletes álláspontomat a panasz indítvány II/4. pontjában fejtettem ki.

III.

A támadott bírói döntések a 2. pontban foglalt, az Alaptörvényben biztosított jogaimat az alábbi okokból és mértékben sértik:

– A velem szembeni első fegyelmi eljárás az általam tárgyalt egyes ügyekben eljáró ügyészségi dolgozók belső használatra szánt feljegyzései alapján indult. A feljegyzések készítése ellentétes a 12/2003.(ÜK7.) LÜ utasítás 3. § (4) bekezdésével, a jogellenes feljegyzéseket a

szolgálati bíróság mégis okirati bizonyítékként értékelte, illetve azok alapján elrendelte az eljárás megindítását. A jogellenesen készített és felhasznált okiratok alapján indított eljárás, és annak során a feljegyzések okirati bizonyítékként való elfogadása **sérti a tisztességes eljáráshoz való jogom.**

– A velem szembeni második fegyelmi eljárás egy szóbeli vezetői utasítás alapján indult. A szóbeli vezetői utasítás ítélkezési tevékenységem érdemét érintette, ebből következően a Bjt. 37. § (5) bekezdésébe ütköző, jogellenes volt. Az utasítás jogellenességére az eljárás során több alkalommal hivatkoztam, a szolgálati bíróság ennek ellenére az eljárást megindította, és a jogellenességet az eljárás során nem vizsgálta. Ezzel elzárt attól, hogy a fegyelmi eljárás tárgyává tett cselekménnyel szembeni védekezési jogom érvényre jusson, és elzárt attól is, hogy e jogomat külön eljárásban, munkaügyi bíróság előtt érvényesíthessem, ugyanis a fegyelmi eljárás elhúzódására tekintettel a munkaügyi bíróság előtti keresetindítási határidő időközben eltelt. A jogellenes vezetői utasítás alapján indított eljárás, és a jogellenesség vizsgálatának elmulasztása **sérti a tisztességes eljáráshoz és védekezéshez fűződő jogom.**

– a vizsgálóbiztosi előkészítő eljárás során nem lehettem jelen a tanúk kihallgatásakor, vallomásaikra nem tehettem észrevételt, hozzájuk kérdéseket nem intézhettem, továbbá a vizsgálóbiztos a tanúkat eltérő tényállításaikra nem szembesítette, és mindezt a szolgálati bíróság a tárgyalási szakaszban sem pótolta, holott erre indítványt tettem. A szolgálati bíróság ezzel **megsértette a tisztességes eljáráshoz és a védekezéshez való jogom**, elzárt attól, hogy bármilyen mértékben részt vehessenek a tényállás megállapításának alapjául szolgáló előzetes vizsgálóbiztosi eljárásban, illetve a tárgyalási szakaszban foganatosított bizonyításban. Ez sértette a **fegyverek egyenlőségének elvét** (ld. panasz indítvány II/1. pont).

– az elsőfokú szolgálati bíróság határozata meghozatalakor nem tájékoztatott arról, hogy csatlakozó fellebbezés benyújtására nincs lehetőség, a másodfokú bíróság pedig nem tette lehetővé számomra fellebbezési ellenkérelem előterjesztését, még észrevételezési jogom gyakorlásáról is csak akkor adott először tájékoztatást, miután erre képviselőm a szolgálati bíróság figyelmét felhívta. Észrevételeim átgondolására, megszerkesztésére, benyújtására mindösszesen 10 napot biztosított, mindezzel **megsértette a tisztességes eljáráshoz, a védekezéshez, és a jogorvoslathoz fűződő jogom.**

– miután a másodfokú eljárás során a tárgyalás előtt előterjesztett rövid észrevételeimben rámutattam az eljárási szabálysértésekre, a másodfokú bíróság határozatában úgy foglalt állást, hogy nem vizsgálhatja, helyes volt-e a (az egyébként lényegében nélkülem lefolytatott bizonyítást követően) megállapított tényállás, elkövettem-e a fegyelmi vétségeket, enyhíthető-e a fegyelmi büntetés, volt-e jogi alapja a feljegyzéseknek, és történtek-e egyáltalán szabálytalanságok az eljárás során (másodfokú határozat 7. oldal). Mindezt a másodfokú bíróság arra alapította, hogy nem fellebbeztem az elsőfokú határozat ellen.

A másodfokú bíróságnak ez az álláspontja védekezésemet pusztán észrevételezéssé degradálta, elzárt fellebbezési jogom érdemi gyakorolhatóságától, a csatlakozó fellebbezés előterjeszthetőségétől, lévén felülvizsgálat hiányában ez lett volna egyetlen lehetőségem jogaim megóvására. Mindezzel a másodfokú bíróság **megsértette a tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz fűződő jogom.**

– a másodfokú eljárás során képviselőm kérte a tárgyalás elhalasztását, megindokolt, és

méltányolható okból. A másodfokú tanács elnöke ezt követően a tárgyalás előtt 10 nappal, határozat meghozatala nélkül "értesítette" képviselőmet arról, hogy "nem áll módjában" elhalasztani a tárgyalást. Ezzel egyidejűleg a bírói hivatásom, jövőm szempontjából kiemelkedően fontos eljárásban alig egy hetet biztosított álláspontom kifejtésére. A tényleges jogi képviselet lehetőségének kizárásával a másodfokú bíróság **megsértette a fegyverek egyenlőségének elvét, sérült a védelemhez való jogom** (ld. panasz indítvány II/5. pont).

– a fegyelmi eljárás során eljáró bíróságok egyik kifogásommal, észrevételemmel sem foglalkoztak, döntéseikben azok mellőzését megfelelő módon nem indokolták, amellet, hogy az indokolási kötelezettség az eljárás további részében is sérült (hiszen a vizsgálóbiztos nem adta annak magyarázatát, miért vonta be a bizonyítékok körébe egy jogirodalmi esszét, illetve mire alapozta azt az állítását, hogy ügyeimben a védők szűk körből lettek kiválasztva, miközben a négy ügyben öt különböző védő látott el képviseletet).

Az elsőfokú bíróság ezen kívül ügydöntő határozatában nem indokolta meg, miért tekintette a munkáltatói utasítást jogszabályszerűnek, mi alapján állapította meg azt, hogy a tanú által hivatkozott üzenetek valóban törlésre kerültek, míg a másodfokú határozat nem adja magyarázatát annak, miért zárkozott el a bíróság az eljárás teljes felülvizsgálatától. Mindezzel a bírói döntések megsértették a **tisztességes eljáráshoz, a védekezéshez, és a jogorvoslathoz fűződő alapjogom** (ld. panasz indítvány II/7/7. pont).

– a másodfokú bíróság fellebbezési jogom gyakorlásának hiányát akként értékelte, hogy az első fokú döntésből mindent elfogadok, holott a fellebbezési joggal való "nem élés" nem lehet mulasztás, önmagában – jogszabályi rendelkezés hiányában – a fellebbezési jog nem gyakorlása miatt az elsőfokú eljárás elfogadottnak nem tekinthető. A fellebbezés elmaradását nem lehet úgy értelmezni, hogy az első fokon hozott határozat csak a fellebbezés keretei között vizsgálható, ilyen konkrét szabály hiányában a másodfokú határozat alaptörvény-ellenes, **jogorvoslati jogom sérti**.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy alkotmányjogi panaszindítványomat, és e hiánypótló beadványomat **együttesen értékelve indítványomat fogadja be**, és mivel az alaptörvény-ellenesség a támadott döntéseket kétséget kizáróan érdemben befolyásolta, illetve a döntések a fentiek okán az Alaptörvénybe ütköző módon születtek, valamint aggálymentesen megállapítható, hogy a támadott jogszabályi rendelkezések sértik az Alaptörvényben biztosított, felsorolt jogaimat, kérem, hogy a **bírói döntéseket, továbbá a támadott rendelkezéseket semmisítse meg**.

Budapest, 2016. február 4.

Tisztelettel,

Dr. Rózsa Mária
indítványozó

